

OZVĚNY Z ORATOŘE

Ročník 16

1/11

„STAČÍ MI, ŽE VÍM, ŽE JSTE MLADÍ, ABYCH VÁS MĚL RÁD.“

Don Bosco

OBSAH

Přátelské fotbalové utkání	3
Výlet na Velký Polom	4
Třetí klubová mistnosta klubu Valdocco	5
Vánoční turnaj rodinných dvojic 2010	8
Výlet na Lysou horu	9
Turnaj ve stolním hokeji na Šumbarku	11
Odkaz sv. Anežky Přemyslovny	13
Archeopark v Chotěbuzi	14
Slavnostní otevření a posvěcení hřiště ve městě	15
Smysl života	16
Kouření není frajeřina	17
Vánoční večere	18
Programy pro školy	19
Smaltování šperků	19
1.SHM turnaj roku 2011 ve stolním tenise	21
Zima ve středisku	22
V Majáku to žije	23
Šumberské šikulky	25
Doba ledová v Hradci nad Moravicí	26
Te merel dad, rovel vod'i,...	28
Posílám před tebou anděla...	30

PRÁTELSKÉ FOTBALOVÉ UTKÁNÍ CSVČ DON BOSKO HAVÍŘOV A SVČ OSTRAVA

Na konci října jsme pozvali naše kamarády ze střediska v Ostravě, abychom otestovali nové hřiště v přátelském fotbalovém utkání.

Zápas se uskutečnil v sobotu 30. října. Na začátku se hráči obou týmů rozcvičili a zahájili jsme sportovní střetnutí úvodním slovem, kde jsme všechny uvítali a vysvětlili pravidla hry. Poté se odehrály tři zápasy na 3+1 i s náhradníky a každý zápas trval 2x10 minut. Během všech utkání byla malá pauza na odpočinek a na zahřátí teplým čajem. Všechny tři zápasy vyhrál tým z CSVČ sv. Jana Boska Havířov. Po odehrání všech zápasů bylo vyhodnocení a přátelské rozloučení.

Účastníci za naše středisko: Filip Caránek, Daniel Harbáček, Michael Kelnar, Patrik Marek, Pavel Pavelek, Vojtěch Rosmarin, David Stárek, Dominik Stébel.

Michal Šimáček

VÝLET NA VELKÝ POLOM

O podzimních prázdninách (27. října 2010) jsme vyrazili na jednodenní výlet do Beskyd, a sice na Velký Polom. Těšili jsme se na poslední, sluncem vysušené a prohřáté horské louky a lesy. No dopadlo to trošku jinak, ale bylo to pěkné :-). Na výlet jsme měli sraz v 6.30h na vlak. nádraží v Havířově. Odtud jsme jeli vlakem do Jablunkova a pak autobusem do Horní Lomné.

Už cestou vlakem nás poněkud zaskočil pohled na zasněžené Beskydy, ale i přesto jsme odvážně vykročili vstříc dobrodružství. Sotva jsme vystoupili z autobusu na konečné zastávce v Horní Lomné, mohli jsme si začít užívat zimní sněhovou nadílku. Cestou jsme hráli hru na pozorování a sbírání různých předmětů, kterou připravila Žaneta. Nutno říct, že poslední hledaný předmět do této hry - dubový list - našla Míša H. až na konci našeho putování.

Cesta nás zavedla nejprve na Mužinkův vrch s kapličkou, kde byla delší přestávka, holky vyrobily sněhuláka a proběhla první větší sněhová bitva :-). Pak jsme šli dále po hraničním hřebenu až na Velký Polom, kde proběhlo velké focení, a pak jsme pokračovali v cestě na chatu Skalka, kde jsme si dali dlouho očekávané občerstvení a hlavně jsme se tam trochu zahřáli :-). Kolem 15h jsme po závěrečné koulovače vyrazili na vlak do Bocanovic. A jak je naším dobrým zvykem, zhruba poslední 2km jsme dobíhali, ale vlak jsme samozřejmě stihli :-). Jinak během dne nám sluníčko pěkně svítilo, takže to byl příjemný zimní výlet :-).

Bobr

TŘETÍ KLUBOVÁ MÍSTNOST KLUBU VALDOCCO

Těžko říct, zda se stal zázrak, nebo konečně máme výsledky naší usilovné práce, fakt je ten, že klub Valdocco v letošním roce zažívá neuvěřitelně dobrou sezónu. Denně projde klubem přibližně 50 mladých, což je nárůst oproti loňskému roku o víc jak dvojnásobek. Velký zájem je i o klubové aktivity, zejména ty sportovní: fotbal, florbal, posilovna. Nicméně v praxi vypadá provoz tak, že v hlavní klubové místnosti se soustřeďuje nejvíce lidí, téměř denně tam probíhá Stepmania, a do druhé místnosti chodí převážně kluci hrát biliard, šipky nebo Crazy squash. Při vstupu do klubu je víc než evidentní, že to tam prostě žije. Má to ovšem i svá negativa. Pro deskové hry není téměř nikde místo, protože

kamkoliv si člověk sedne, tam v podstatě překáží. Pokud si přijde někdo jen tak popovídat, musí si sednout za bar, neboť sedačku okupují zájemci o Stepmanii, kteří tam posedávají a sledují, jak dělají ostatní klienti na podložkách pokroky.

Již před rokem jsme dostali příslib, že by se Valdocco mohlo rozšířit do třetí místnosti, současného skladu, který se bude stěhovat. V letošním roce to vypadá, že by se akce třetí místnost mohla zrealizovat a vyvstala otázka, co s ní. Původním záměrem pro třetí místnost byla hudební zkušebna, zejména v době, kdy k nám pravidelně docházeli hiphopeři. Tato skupina však Valdocco v současné době nenavštěvuje vůbec. Bylo by poměrně hodně náročné shánět další klienty, kteří by ji využívali. Navíc by nijak nepomohla odlehčit zbyvajícím dvěma místnostem. Dalším nápadem bylo zřídit ve skladu kulečnickovou místnost se světelnou rampou nad stoly. Ale pořád to ještě nebylo to pravé. Ke zjištění nápadů klientů jsme použili stránky klubu na sociální síti Facebook. A tam se objevila ta pravá myšlenka.

Dva z našich klientů přinesli podnět, že by si přáli mít tam relaxační místnost – kde by se dalo jen tak posedět, pokecat, zahrát si případně nějakou tu deskovku. Čím více jsem nad tou myšlenkou přemýšlela, tím více se mi líbila. Už kdysi dávno mě napadlo, že by bylo dobré mít ve Valdoccu čajovnu. Když jsem spojila tyto nápady dohromady, měla jsem poměrně jasnou představu, co vznikne ve třetí místnosti: relaxační místnost ve stylu čajovny, spojená s klubem deskových her. Samozřejmě na vybudování takového projektu bude zapotřebí spousta práce a financí, ale výsledkem bude velmi příjemná místnost pro relaxaci, kde bude oproti ostatním místnostem větší klid. Čajovna by mohla mít v budoucnu i svůj vlastní program, kromě turnajů v deskovkách by tam případně mohly probíhat nejrůznější besedy i zážitkový program Ponorka, který vede náš psychoterapeut Marek. Na konci února by měla klubový tým doplnit nová dobrovolnice ze Španělska, která by případně mohla v čajovně také realizovat některé aktivity.

V současné době připravujeme projekt na Magistrát

města Havířova, kde žádáme finanční dotaci na vybudování této místnosti. Snad budeme úspěšní, projekt se následně podaří zrealizovat, a pokud vše půjde dobře, mohla by nová místnost už od nového školního roku sloužit našim klientům.

RoMi

VÁNOČNÍ TURNAJ RODINNÝCH DVOJIC 2010

Vánoce jsou za námi a taktéž i 7. ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise, který se opět povedl. Ve zkratce se budu snažit přiblížit vám jeho průběh. Turnaje se účastnilo celkem 18 rodinných dvojic.

Turnaj se uskutečnil 18. 12. 2010. Dveře střediska se pro první účastníky otevřely chvíli před osmou hodinou ranní. Do devíti hodin bylo vše nachystané, všichni prezentovaní a turnaj nalosován. Po úvodním přivítání, oznámení důležitých informací o zázemí a seznámení se s hracím systémem se mohl turnaj rozběhnout v plném proudu. Základní část se hrála ve tříčlenných skupinách, ze kterých postupovaly vždy dvě dvojice do hlavní soutěže a dvojice na třetím místě do soutěže útěchy. Během turnaje byl ve spodní herně připraven doprovodný program, ve kterém si účastníci mohli vyzkoušet šipky, závody na autodráze, či pinkání proti pinkponkovému stolu. Každá soutěž měla svá pravidla. Za tyto disciplíny měli účastníci možnost získat vánoční bony, které se pak utrácely v bufetu. Čím lépe se jim disciplína povedla, tím více získali bonů.

Hlavní soutěž a soutěž útěchy se hrála vyřazovacím způsobem na jednu porážku. Začalo se po dohrání základních skupin, což bylo chvíli po poledni. Nejprve se musel druhý stupeň nalosovat, a tak většina účastníků využila krátkou pauzu na občerstvení v bufetu. Zápas ve vyřazovacích bojích již byly velice vyrovnané a napínavé. Bylo pěkné sledovat tatínky se svými mladými ratolestmi, jak se snaží a navzájem povzbuzují. Okolo 16. hodiny bylo dohráno. Vítězům byly předány věcné ceny jak v hlavní soutěži, tak v soutěži útěchy. Pak již jen organizátoři museli uklidit a tím další ročník tohoto myslím oblíbeného turnaje skončil.

Fotografie si můžete prohlédnout na webu:

<http://www.donboskohavirov.cz/fotogalerie-havirov/vanocni-turnaj-rodinnych-dvojic-2010/>

Výsledky hlavní soutěže:

- 1.Osvald Petr - Osvald David
- 2.Zajac Radek - Skulina Bohumil
- 3.Tomanová Tamara – Toman Aleš

Výsledky soutěže útěchy:

- 1.Urbaniec Radim -
Urbanecová Veronika
- 2.Václahovský Oldřich -
Jurdičová Andrea
- 3.Štěpán René -
Štěpánová Veronika

VÝLET NA LYSOU HORU

V sobotu 15. ledna jsme zase zhruba po roce vyrazili s dětmi ze střediska na zimní výlet na Lysou horu. Lednové výlety na Lysou se konají už mnoho let (začátky spadají hluboko do období totality) a jsou brány jako součást salesiánských oslav a připomenutí svátku J. Boska (31.1).

Většinou se jich zúčastňují, či zúčastňovali různí bližší či vzdálenější příznivci díla J. Boska (z Karviné, z Ostravy a z dalších míst), letos jsme tu šli ovšem sami.

Vzhledem k tomu, že skoro celý týden před plánovaným výletem bylo poměrně nevlídné počasí a ve středu dopoledne (3 dny před výletem) jsme měli celé 2 odevzdané přihlášky, tak jsme neočekávali příliš hojnou účast ☺. Nicméně v sobotu ráno na vlakové nádraží v Havířově přišlo 16 přihlášených dětí, což mi připadalo skoro jako malý zázrak. Jen co náš ranní vlak směr Lysá vyrazil, začalo pršet ☺. Také v Ostravici, kde jsme z vlaku vystoupili, překvapivě přšelo ☺. Nic jsme na to však nedbali a vyrazili statečně vzhůru, na tu Lysou horu ☺. S přibývajícím časem a výškou jsme byli čím dál víc mokřejší (a mnozí i špinavější) a rozblácené cesty postupně vystřídaly zrádné a nebezpečné zledovatělé chodníky. Cestou došlo k více méně spontánnímu rozdělení na tři skupinky (dle výkonnosti jednotlivých členů), které pak postupně dobývaly vrchol. Poslední skupinka už zažila pod Větrnými pláněmi změnu nepříjemného deště v trochu příjemnější sněhovou vánici, takže se nám šlo hned o poznání lépe ☺. Při pochodu přes Větrné pláně jsem si více vzpomněl na Patrika S., který tu šel s námi na zimní Lysou před pěti lety a který nedávno ukončil svůj pozemský život... Ale vraťme se k veselejším myšlenkám. Na Lysé jsme se všichni v pořádku sešli v turistické chatě, kde jsme se zahřáli, trochu si usušili věci a dali si menší občerstvení. Po půl třetí nastalo balení věcí, společné vrcholové foto a postupný útěk a úprk dolů. Klouzavý poklus z vrcholu byl víc než veselý, děckám i nám dospělým se to náramně líbilo a pěkně jsme si to užili. No a zlatý bonbónek nás čekal u studánky pod Butořankou, neb jsme zjistili, že nám chybí asi 40min do odjezdu vlaku, což pro nás znamenalo asi 4km střídavého běhu a chůze. Tento náš již tradiční (lehce adrenalinový ☺) závěr výletu děcka zvládli navzdory všem nečekaným obtížím opět na výbornou a vláček z Ostravice

mohl s mírným minutovým zpožděním odjet se všemi spokojenými výletníky zpátky domů, do teploučka, do Haviřova ☺.

Díky všem zúčastněným dětem za odvahu, statečnost a vytrvalost, ale hlavně díky též „horským průvodcům“ Alanovi, Žanetě (a také Radkovi), bez kterých by byl tento výlet jen stěží uskutečnitelný ☺. DG ☺.

Bobr

TURNAJ VE STOLNÍM HOKEJI NA ŠUMBARKU

V roce 2010 se naše středisko oficiálně stalo členem Českého svazu stolního hokeje (šprtce). Tato stolní hra se u nás ve středisku v trochu jiné – knoflíkové formě – už hrála, ale zanikla, neboť nebyly již k sehnání speciální knoflíky, které se používaly jako puk (liga). Nynější stolní hokej používá jako hráče dřevěná kolečka ze stolní hry dáma a také puk je dřevěný; zápasy se odehrávají na standartizovaných hracích deskových stolech a hráči jsou uváděni v pohyb hokejkami z umělé hmoty a pevnými rozměry.

Po několika účastech našich hráčů na turnajích venku: Ostravě, Valašském Meziříčí, Zábřehu na Moravě a Rožnově pod Radhoštěm přišla řada na nás a 16. října 2010 se v našem středisku na Šumbarku uskutečnil 6. turnaj Žákovského poháru v rámci ČSSH. Žákovský pohár je určen pro chlapce a dívky do 18 let věku a hraje se ve dvou věkových kategoriích: žáci (do 13 let) a junioři (14-18 let). Do Havířova se sjelo celkem 35 hráčů a 7 družstev: Šprtec Partyja Ostrava, DDM Zábřeh, ZŠ Šafaříkova V. Meziříčí, CSVČ J. Boska Havířov, SH Uničov Střelice, Zlín a Hrachovec V. Meziříčí – v tomto pořadí se také umístila ve výsledném pořadí družstev na turnaji. Naši hráči skončili tedy uprostřed tabulky na čtvrtém místě.

Turnaj proběhl zdárně a hladce – a myslím - k spokojenosti všech zúčastněných. Dík patří našemu řediteli střediska za podporu celé akce, kolegům z Ostravy za zapůjčení hracích desek a všem, kteří přiložili ruku k jeho zdárnému průběhu.

Lubomír Děcký

ODKAZ SV. ANEŽKY PŘEMYSLOVNY

Dne 18. listopadu 2010 proběhl na ZŠ na Mánesově ulici v Havířově projektový den u příležitosti výročí 800 let od narození Přemyslovny sv. Anežky České. Cílem bylo seznámit žáky s touto mimořádnou postavou našich dějin. Probírala se jak její činnost veřejná, charitativní, tak i soukromý život. Kromě samotné světičky žáci poznali také atmosféru doby života sv. Anežky. To jim srozumitelnou formou předali zaměstnanci Církevního střediska volného času sv. Jana Boska v Havířově, se kterým naše škola spolupracuje. Jejich slovo bylo doplněno prezentací plnou dobových obrázků. Žáci byli zapojováni a očekávala se od nich zpětná vazba, v této kombinaci se pro ně prezentace života Anežky stala velmi zajímavou. Žáci se tak hravou formou seznámili nejen s příběhem, ale i odkazem sv. Anežky Přemyslovny.

Za uskutečnění této akce patří poděkování Mgr., Ing. Hoňkovi, panu řediteli Církevního střediska volného času sv. Jana Boska, Mgr. Směnskému, Mgr. Michalíkové, Mgr. Palowské, Bc. Buchtovi a panu Šimáčkovi.

Mgr. Alena Souhradová, zástupkyně ředitelky ZŠ

ARCHEOPARK V CHOTĚBUZI

Výlet do archeoparku byl mimořádně vydařený. Jelo celkem 16 dětí. Průvodkyně nás seznámila s životem lidí, kteří žili v době pravěké a železné. Hovořila o nálezech, které jsou z první poloviny 8. století do poloviny 11. století, kdy tato místa byla osídlená Slovy. Archeopark se skládá ze tří stupňovitých částí. Akropole je nejvýše stavěna a nejlépe chráněna. Pak následuje první a druhé předhradí.

Na každém stanovišti probíhal zajímavý výklad. Průvodkyně měla připravené žetony a za správné odpovědi je rozdávala dětem. Ty se proto musely soustředit, aby znaly odpovědi. Na konci prohlídky měly děti

možnost si prohlédnout různá obydlí a předměty, např. žernovy, pece na pečení chleba, pec na železnou rudu. Zajímavá je replika sloupu boha Svantovita, kdy originál pochází z Ruska, ze dna Dněpru a je uložen v muzeu v Krakově.

Na konci prohlídky si děti mohly zastřílet s luků a mohly si prohlédnout ochozy. Děti se seznámily s životem obyvatel v našem kraji před dávnými lety.

Anička

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ A POŽEHNÁNÍ HŘIŠTĚ VE MĚSTĚ

Po velkých prázdninových a poprázdninových úpravách jsme mohli konečně slavnostně otevřít 15. 10. 2010 naše nové hřiště ve středisku ve městě.

Hřiště bylo otevřeno a za přítomnosti pedagogů požehnáno otcem Karlem Jaškem. Děti si na něm mohly konečně zahrát. Uspořádali jsme pro ně malou olympiádu, která se konala právě na hřišti. Každý si na nových hřištích mohl vyzkoušet několik disciplín, za které pak získal pěkné odměny. Co novému komplexu popřát? Ať slouží co nejdéle a dětem se na něm co nejvíce líbí.

Michal Šimáček

SMYSL ŽIVOTA

Někdy si dávám otázku – jaký je smysl života? Proč a pro koho tady žiji?

Člověk polovinu svého života prospí a další velkou část propracuje nebo prostuduje – v lepším případě totiž chodí do práce či studuje. Ale v jaké společnosti se potom pohybuje? Obzvlášť dnešní děti, mládež i jejich rodiče. Jak žijí a tráví svůj volný čas, kterého je tak málo?

Kam se přiklánějí dnešní děti a mládež – k dobru nebo zlu? Tak málo máme času k osobnímu životu, pokud nějaký čas máme. Myslím na to, kolik dětí a mládeže tráví svůj volný čas na ulici a kolik z nich trpí a je týráno, šikanováno kýmkoliv. Kolik z nich nemá RODINU, i když v ní papírově vyrůstá. Proč si mladí lidé berou život, pijí alkohol, berou drogy, proč se dostávají do špatné společnosti? Kolik zla je na světě, kolik utrpení, smutku i v našem okolí, jak málo dobra, radosti a spokojenosti?

Základem všeho je dobrá fungující a zajímavější se rodina, nebo někdo v blízkosti, kdo je má děti rád. Místo, kde by mohl člověk přijít, a kde by byl obklopen láskou, pochopením, kde by cítil zájem druhého člověka. Kolik dětí najde takové místo radosti a pochopení?

Jsem ráda, že jsem pedagogem v zařízení, kde se toto stává denní skutečností, že mohu pracovat v tom teplu lásky a pochopení. Tady ve středisku můžu dětem nabídnout pestrý program, aby se cítily dobře a byly spokojeny. Jsem ráda, že každé dítě, které přijde k nám, nemá tím pádem čas být ve špatné společnosti. Tady nacházím svůj smysl života.

A jaký je ten váš?

Míša

KOUŘENÍ NENÍ FRAJEŘINA!!!

Tak přesně tohle byl název přednášky o kouření, která se uskutečnila 19. 1. 2011 v holčičí oratoři na Šumbarku. Na přednášku přišlo kolem 17 zájemců ať opravdu kuřáků či našich malých kamarádů, kterých se to také týká. Děti se dozvěděly o všech možných rizicích kouření. Mnoho dětí žije v

představě, že kouření ohrožuje pouze plicní soustavu, ale není tomu tak. Na přednášce se dozvěděly něco o nemocech, jako je tumor, rakovina plic, rakovina rtu, rakovina jazyka, nádor čelisti, leukoplakii dásní a mnoho dalších zajímavostí.

Na přednášce děti shlédly vepřovou plíci jako ukázkou orgánu, který je nesmírně citlivý a váží jen pár gramů. Všichni přítomní měli možnost si orgán prohlédnout. Plíce posloužila jako vzor lidské plíce, a pak byla použita při cigaretovém pokusu jako

přímého vlivu kouření. Jako průvodce besedou nám posloužila prezentace v power pointu, kde došlo i k promítnutí reálných obrázků nemocí a postižených částí těla. Pedagožky nezůstaly stranou, zahrály poučnou scénku „Kdo nekouří, není IN“, která nakonec pro kuřáka skončila samotou a trápením. Po ukončení besedy nechyběl ani potlesk. Všem zúčastněným děkuji.

Doxyy

VÁNOČNÍ VEČEŘE

Ve čtvrtek 16. 12. 2010 jsme se rozhodli s dětmi uspořádat sváteční vánoční večeři. Připomenout si tradice, vyměnit si dárky a společně povečeřet. Na tuto akci se musely děti přihlásit předem a s sebou donést malý dárek. S Verčou a s děvčaty z kroužku vaření jsme se sešly již dříve a začaly s přípravou jídla na večeři. Dělalý jsme bramborový salát, obalovaly a smažily řízky a Míša s Bobrem připravovala a zdobila vánoční tabuli. K našemu překvapení se přihlásilo 25 dětí, takže jsme měli co dělat.

Na stole již na děti čekalo cukroví, vánoční oplatky a jablíčka, ale večeři se nám nepodařilo do 17hodin, kdy měla akce začít, dochystat. Děti už netrpělivě čekaly a moc se těšily, proto je Bobr do jídelny pustil již dříve. Večer jsme zahájili hrou bingo. Děti s napětím a nervozitou zaškrtávaly čísla, která se postupně losovala. Čekaly na ně totiž lákavé odměny. Pak následovalo pouštění lodiček – zapálených svíček v ořechové skořápce.

A konečně se začalo nosit jídlo. Po krátkém úvodu, kde byly děti seznámeny s původem a smyslem vánoční tradice, jsme si všichni připili a začala dlouho očekávaná večeře. Plánovali jsme ještě krájení jablíček, přání s oplatky a zpívání koled, ale vše se trochu protáhlo, takže jsme si jen rozdali dárky a pak již děti odcházely domů. Protože se dětem akce líbila, určitě ji příští rok zopakujeme.

Žaneta

ŠUMBARSKÉ ŠIKULKY 2011

Dne 12. 1. 2011 proběhly Šumberské šikulky. Soutěžilo se ve dvou disciplínách. První část byla věnována divadelní scéně, kam patřilo divadlo, recitace, scénka, zpěv. Druhá část patřila tanci a pohybovým kreacím. A co jsme teda všechno viděli? Mnoho tanečních představení bylo potěšením pro oči, neskutečné

množství nápadů našich šumbarkovských sluníček. Dokonce jsme si poslechli i čtyřnohého miláčka, který vyl do noty své paničce, když hrála na flétnu. Dramatická část patřila scéně o dvou Mařenkách, básničce O tančícím koštěti, zpěvu ze superstar a dalším vystoupením.

Porota také dala možnost zapojit se do programu i divákům a to formou tanečních vstupů, kdy potřebovala čas na vyhodnocení dramatické a taneční části šikulek. Nakonec jsme rozdali první, druhé a třetí místo v obou kategoriích, všichni přihlášení dostali účastnický list a v případě výhry ať v Šumberských šikulkách či ve vstupech i malou odměnu. Těšíme se na další Šumberské šikulky, které proběhnou v roce 2012, a to ve větším měřítku. Všem zúčastněným děkujeme.

Doxxy

PROGRAMY PRO ŠKOLY

jsou již druhým rokem velmi navštěvovaným programem. Na říjnovém „Dni otevřených dveří“, kterých se zúčastnili i ředitelé a zástupci základních škol, bylo o těchto „Programech pro školy“ hovořeno. Někteří představitelé škol se už tam zajímali o nabídku připravovaných témat, která jsme ještě do konce kalendářního roku schopni nabídnout. Byla to dvě témata, a to Mikuláš a Vánoce. Po zhlédnutí programu byli i učitelé příjemně překvapeni. Slova díky zaznamenali do kroniky. Dětem jsou vědomosti podávány formou přijatelnou jejich věku. V úvodní části se děti seznámily s podstatou Vánoc, společně s námi si vytvořily betlém. Součástí programu bylo i zpívání koled. Na varhany hrála naše sekretářka Jana. Tento program probíhal v kapli. Další část programu byla realizována v oratoři, kde byla pro děti připravena aktivita. Obou programů se zúčastnily děti ze ZŠ Mánesova, ZŠ Gorkého, ZŠ Na Nábřeží.

Alan Srněský

SMALTOVÁNÍ ŠPERKŮ

Co je to smaltování? A jak jsem se k němu dostala já? Když jsem tak jednou brouzdala po internetu a hledala jsem materiál do výtvarky a keramiky, narazila jsem na stránky www.decoupageshop.cz, kde mě zaujala nabídka kurzů - výroba vánočních ozdob a výroba šperků smaltováním. První kurz, kterého jsem se

zúčastnila, vedl ke zkvalitnění výroby vánočních ozdob.

Druhý kurz však měl mnohem větší dopad na výtvarný kroužek. Dětem se výroba smaltovaných šperků tak zalíbila, že jsem ji musela pro velký zájem zopakovat a budeme v ní pokračovat i v následujícím kalendářním roce. Dárčky, které si děti vytvořily, tak potěšily nejen maminky, paní učitelky, ale mnohé z nich si děvčata nechala pro sebe. Většinou se jednalo o sadu – přívěsek a náušnice. Tvary jsme vystříhovali ze starých a nepotřebných CD.

Po zbrúsení hran jsme nanесли na tvary smaltovací barvy a na rozehřáté plotýnce jsme vytvořili ornamente. Zájem byl o všechny barvy, každý si mohl vybrat podle své fantazie a podle oblečení. Těším se na další zdokonalování a nové nápady při vytváření dalších nových netradičních šperků.

Erika

1. SHM TURNAJ ROKU 2011 VE STOLNÍM TENISE

S novým rokem nám začal kolotoč nových SHM turnajů ve stolním tenise. Ten první se uskutečnil 15. - 16. 1. 2011 v Ostravě. Za Havířov se přihlásilo celkem 11 dětí, ale pro nemoc jich nakonec jelo jen devět.

Sraz účastníků byl v sobotu v 7.30 u KD P. Bezruč. Do Ostravy jsme vyrazili autobusem. Po příjezdu, převlečení a lehkém rozehráním se svolali všichni účastníci a mohlo se začít. Dopolední program byl ve znamení základních skupin všech kategorií. Do turnaje se přihlásilo celkem 54 dětí z různých částí republiky. Přijeli účastníci z Brna, Prahy, Čeladné, Havířova a samozřejmě domácí Don Bosko Ostrava a sestřičky z Ostravy-Zábřehu. Do oběda jsme měli všechny základní skupiny odehrané. Po delší pauze, kdy se všichni najedli, vylosovalo se druhé kolo turnaje, mohlo se opět pokračovat. Turnaj probíhal velice rychle a plynule, protože se hrálo na sedmi stolech. Z našich dětí do bojů o medaile postoupilo celkem sedm hráčů. Po vyrovnaných bojích si nakonec Havířov z celkového počtu devíti medailí přivezl celkem čtyři, z toho dvakrát tu nejcennější.

V neděli jsme se opět sešli na autobus, protože nás čekaly ještě čtyřhry. Před nimi ještě Jirka Caha pustil krátké video o Don Boskovi a staré fotky o tom, jak kdysi středisko vypadalo a jaké nové změny se chystají. Poté se odehrály čtyřhry, do kterých se přihlásilo 18dvojic. Krátce po poledni bylo dohráno, a tak hlavní organizátoři přistoupili k tomu, na co každý vítěz čekal. Následovalo vyhodnocení, předání cen a odjezd domů.

Výsledky:

Starší žáci: 1. Lukáš Štětina, 2. Ondřej Štětina oba Havířov, 3. Pavel Pecha Ostrava

Dorost: 1. Dušan Kubík Havířov, 2. Mirek Mrkvan Brno Líšeň, 3. Olda Václahovský Havířov

ZIMA VE STŘEDISKU

Jelikož na celém území České republiky začala pořádná zima a teploty v noci klesají někdy až k $-28\text{ }^{\circ}\text{C}$, tak i u nás ve středisku pořádáme pro děti akce, které jsou vhodné v tomto počasí.

Většina akcí se bude konat v následujících dnech - jako jsou turnaje v ledním hokeji 1. února Miroslav Šatan cup a 1. března Crosby cup, 8. února Hokejová jednička, 15. února Stavění sněhuláků a 8. března O nejlepší sportovní hvězdu.

Děti mají možnost si zahrát mezi sebou hokej, který se hraje na čas a hrajeme na 3+1. Dále si mohou postavit sněhuláka ze sněhu a krásně ho vyzdobit kamínky, různými klacíčky apod.

Děti budou hrát soutěž v nájezdech na hokejovou branku. Každý jede s míčkem na branku a snaží se dát branku brankáři. Hraje se stylem na vyřazení, když první hráč dá branku, tak ten za ním musí dát branku také. Pokud se mu nepodaří dát branku,

tak vypadává. Dále pak hokejové schopnosti s hokejkou a míčkem, slalomy, střelba na přesnost apod.

Pokud bude sníh a tuhá zima, čeká nás stavění sněhového městečka, bunkrů a uděláme led a děti budou bruslit.

Michal

V MAJÁKU TO ŽIJE

Ano, už je to tak, 1. února to bude přesně pět měsíců od chvíle, kdy dveřmi nového klubu Maják prošli první klienti z řad dětí a mládeže z havířovské

„Trojky“ a okolí, a – světe, div se – klub stále stojí! Občas sice neslyšíme ani vlastního slova a každý zde má asi metr čtvereční prostoru, ale zase si nemůžeme stěžovat na nudu. Každodenní velký počet dětí a mládežníků svědčí o tom, že se tady cítí dobře a že je to tu baví. Během těch několika měsíců se jakžtakž stabilizoval provoz a team pracovníků, kteří zde působí jako asistenti, dozorcí, instruktoři, rozhodčí, spoluhráči, doučovatelé a baviči. Kromě každodenních aktivit a her jsme se snažili postupně zkoušet i různé akce. S dětmi jsme uspořádali Talentmanii,

vyráběli jsme z keramiky, prožili návštěvu sv. Mikuláše nebo jsme vyrazili na vypouštění balónků s přáníčky Ježíškovi. Také mládežníkům se snažíme nabídnout různé aktivity, aby nezůstalo jen u hraní biliardu a sedění u počítačů. Dobrou atmosféru měla vánoční akce spojená s rozbalováním dárků a také kapela Street boys sklidila velký úspěch předvánočním vystoupením na náměstí.

Do následujících měsíců v Majáku jsme si stanovili jasný cíl: přežít. ☺ Vzhledem k tomu, že se zdejší děcka dají pro ledacos nadchnout a navíc milují omalovánky, chceme více rozvíjet tvořivé aktivity a výrobu různých věcí. Také bychom rádi nabízeli alespoň základní doučování (někteří přímo prahli po příkladech z matematiky) a rozvíjení dovedností pomocí různých spojovaček apod. V teplejších měsících určitě začneme využívat zahradu za klubem a přilehlé travnaté prostranství. Velkou výzvou by byla samozřejmě také nějaká výjezdová akce, např. výlet do ZOO. Mládežníkům chceme také postupně nabízet sportovní a pohybové aktivity zejména v přilehlých venkovních prostorách.

Těšíme se na další dobrodružství s našimi malými (i většími) kamarády a věříme, že nám z toho nepřeskočí ☺.

Ondra, Jendis

DOBA LEDOVÁ V HRADCI NAD MORAVICÍ

Přímo uprostřed vánočních prázdnin po vánočních svátcích, jsme se s dvaceti dětmi vydali zpátky v čase do dob ledových. Základnu nám vytvořila Církevní škola sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí, odkud jsme vyráželi do okolí užít si zimních radovánek ve sněhu. Vše začalo v pondělí na nádraží po vánočních svátcích, kdy jsme převzali od rodičů děti, naskládali batohy do doprovodného auta a sami s dětmi vyrazili vlakem do Hradce.

Po celou dobu byly děti rozděleny do dvou družstev a od prvních okamžiků zakoušely drsný život v době ledové. Nejdřív si musely zajistit nějaké dobré jídlo, které nám potom naše kuchařky také uvařily, sháněly se po mamutovi, kterého pak také vyrobily z kůží, provázeků a knoflíků. Večer jsme téměř

vyčerpáni obdivovali mamuta, lenochoda a šavlozubého tygra ve filmu Doba ledová.

Navíc nás po celou dobu provázel příběh „Poklady pod sněhem“ o dětech ve švýcarské zimě, který jsme si četli v odpoledním klidu. Ve volných chvílích v programu jsme využívali tělocvičnu, kde jsme hráli všechny možné běhací a míčové hry pro ještě neunavené děti :-). Samozřejmě nechybělo sáňkování a bobování venku v zámeckém parku a společné zpívání písniček s kytarou večer u krbu.

Ostrý test nabitých zkušeností v době ledové pak čekal obě skupiny ve středu dopoledne, kdy byla závěrečná pátrací akce po pokladu. Po společné usilovné práci obou týmů získali všichni poklad - jako obrovskou odměnu za celý čas strávený v této drsné době ledové.

Dominik Honěk

TE MEREL DAD, ROVEL VOD' I, TE MEREL DAI, ROVEL O JILO.

Zemře-li otec, pláče duše, zemře-li matka, pláče srdce. (moudrá slova starých Romů)

A co když zemře mladý člověk?

Letos jsme si už dvakrát kladli tuto otázku. Tragicky nás opustili dva mladí chlapci, kteří k nám do střediska chodili. Nejdříve 1. 1. 2011 nás zasáhla zpráva o tragickém odchodu Kuby, a ještě jsme nestačili osušit slzy a přišla druhá neméně smutná a bolestivá o odchodu Patrika 10. 1. 2011. Proč, Pane, proč? Všichni se ptají. Odpověď však neznáme a Ty mlčíš. Jednou pochopíme a uvidíme, teď je vše jako v zrcadle. Společně jsme prosili za Ty, kteří odešli při mši svaté ve Valdoccu 19. 1. 2011. Žijeme však z naděje, že milosrdný Bůh je oba přivítal ve svém království.

Vlk

Kuba + 1. 1. 2011

Patrik + 10. 1. 2011

POSÍLÁM PŘED TEBOU ANDĚLA, ABY TĚ CHRÁNIL NA CESTĚ (Ex 23,20)

Vy jste anděl! Že by tak mohl být označen člověk? Pokud někomu prokázal velké dobrodiní? Podle Písma jsou andělé Boží poslové, kteří mají člověku něco důležitého sdělit, varovat, nebo také chránit /Andělé strážní/. Pomoc andělů bývá různá. Od vnitřního sdělení /vnuknutí/, přes slyšitelný hlas, až například k podobě člověka. Zvláštní posláni měl archanděl Gabriel. Byl totiž Bohem poslán do města Nazareta, k Panně zasnoubené s mužem jménem Josef. A ta Panna se jmenovala Maria. Když chtěl sv. Josef Pannu Marii propustit, dostalo se mu od anděla Páně ujištění, že se nemá bát vzít ji k sobě do svého domu. Snad by mnohý z nás mohl uvést příklad, kdy do jeho života vstoupil anděl, aby se projevila Boží péče o nás a zda to bylo k našemu dobru.

Existence duchových, netělesných bytostí, které Písmo svaté obvykle nazývá anděly, je pravda víry. Svědectví Písma je tak jasné, jako jednomyslnost tradice.

Svatý Augustin o nich říká: „Anděl je název úkolu, ne přirozenosti. Ptáš-li se, jak se nazývá tato přirozenost, je to duch; ptáš-li se, jaký má úkol, je to anděl. Podle toho, co je, je duch, podle toho, co koná, je anděl.“ Andělé jsou celým svým bytím Boží služebníci a poslové. Protože „andělé v nebi stále hledí na tvář svého Otce“ (Mt 18,10), jsou „dbalí jeho rozkazů, poslušní na jeho slovo“ (Ž 103,20).

Jako bytosti čistě duchové mají rozum a vůli: jsou to bytosti osobní a nesmrtelné. Všechny viditelné tvory převyšují dokonalostí, jak o tom svědčí lesk jejich slávy.

Kristus je středem andělského světa. Jsou to „jeho andělé“: „Až přijde Syn člověka ve slávě a s ním všichni andělé“ (Mt 25,31). Jsou jeho, protože jsou stvořeni skrze něho

a pro něho: „V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, (svět) viditelný i neviditelný: ať jsou to (andělé) při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho“ (Kol 1,16). Jsou jeho ještě více, protože z nich udělal posly svého plánu spásy: „Což nejsou všichni (andělé) jen duchové, poslaní k tomu, aby sloužili těm, kdo mají jako dědictví dostat spásu?“ (Žid 1,14).

Od počátku stvoření a po celou dobu dějin spásy, zdáli či zblízka, hlásají andělé tuto spásu a slouží při uskutečňování Božího záměru: uzavírají pozemský ráj, chrání Lota, zachraňují Hagar a její dítě, zachytí Abrahámovu ruku, skrze jejich službu je sdělován zákon, vedou Boží lid, ohlašují narození a povolání a pomáhají prorokům, abychom uvedli alespoň některé příklady. A konečně anděl Gabriel oznamuje narození Předchůdce Páně i samotného Ježíše.

Celý život vtěleného Slova od vtělení po nanebevstoupení je obklopen klaněním a službou andělů. Když Bůh uvádí svého Prvorozeného do světa, říká: „Ať se mu klanějí všichni Boží andělé“ (Žid 1,6). Jejich chvalozpěv při Kristově narození nepřestal znít ve chvalozpěvu církve: „Sláva na výsostech Bohu“ (Lk 2,14). Andělé ochraňují Ježíšovo dětství, obsluhují Ježíše na poušti, dodávají mu síly ve smrtelné úzkosti, i když by ho mohli zachránit z rukou nepřátel jako kdysi Izrael. Andělé také „evangelizují“ tím, že oznamují radostnou zvěst o vtělení a Kristově vzkříšení. Při Kristově návratu, který ohlašují, mu budou sloužit při jeho soudu. Stejně se těší z tajemné a mocné pomoci andělů celý život církve.

Od svého počátku až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přímluvou. „Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu.“ Křesťanský život má již zde na zemi ve víře podíl na blaženém společenství andělů a lidí sjednocených v Bohu.

vlk

OZVĚNY Z ORATOŘE

OBČASNÍK CSVČ SV. JANA BOSKA V HAVÍŘOVĚ,

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO 736 01

TEL.: 596 810 145

WWW.DONBOSKOHAVIROV.CZ

VYŠLO: 31. 1. 2011